

[Socialministeren.]

Dagpengehjælp i Sygekasserne end den, det viser sig de har sikret sig. Kendsgerningerne viser imidlertid, at de unge er sikrede saa slet, at vi ikke kan lægge de gældende Bestemmelser til Grund, og dette har været Forudsætningen for, at Ministeriet er gaaet til at foreslaa en anden Ordning, der giver en mere rimelig Hjælp end den, der vilde kunne ydes uden Tilbagebetalingspligt efter den gældende § 281, 1ste Stykke, i Forsorgsloven. Det er ogsaa rigtigt, at Rammerne for Hjælpen er langt videre i den foreslaaede nye Bestemmelse end i den almindelige Forsorgslovgivning. Her er Mulighed for at yde en Hjælp, som praktisk talt ligger betydeligt over, hvad der ellers ydes i Underholdshjælp, netop fordi der skal være Mulighed for ogsaa at yde en Erstatning for saadanne erhvervsmæssige Udgifter, som maaske ikke direkte falder ind under Begrebet Underhold. En Fisker, der har købt Baad og Redskaber, som skal betales gennem maanedlige Afdrag, og andre erhvervsdrivende, der paa samme Maade har skaffet sig Ting til deres erhvervsmæssige Virksomhed, kan ikke være tjent med — og Samfundet kan heller ikke være tjent med —, at de mister disse Ting, medens de er indkaldt. Her er altsaa givet Mulighed for i højere Grad at yde Erstatning, end de hidtil gældende Lovregler har givet Mulighed for.

Det Lovforslag, der her er til Forhandling, dækker ogsaa de almindelige ordinære Indkaldelser, med Hensyn til hvilke Bestemmelserne dog naturligvis vil blive meget mindre anvendt end i den Situation, der nu foreligger, men det ændrer ikke § 281, 2det Stykke, hvor der er Tale om virkelig Mobilisering under Krig og Indkaldelse i lang Tid af Sikringsstyrker. I saadanne Tilfælde maa Staten, ligesom det skete i 1914—18, tage Spørgsmaalet op til særlig Behandling og overveje, hvad de Regler skal gaa ud paa, der da maa træde i Kraft.

Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) rejste Spørgsmaalet om Refusionen — det er i øvrigt ogsaa rejst fra anden Side — og ønskede, at Staten skulde paatage sig den fulde Refusion. Lovforslaget er drøftet med Finansministeriet, der har ønsket Refusionen fastsat som foreslaaet ud fra den Betragtning, at hvis § 281, 1ste Stykke, ikke ændres, vil det Beløb, som Kommunerne faar fuld Refusion for, være yderst ringe; hele Resten af den Hjælp, som Kommunerne kommer til at udbetale, vil da være at udbetale som Kommunehjælp eller eventuelt Særhjælp. Kommu-

nerne vil efter den Formulering, som Finansministeriet her har ønsket, blive bedre stillede end efter den almindelige Refusionsordning for Socialhjælpens og Kommunehjælpens Vedkommende.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Jørgensen) rejste Spørgsmaalet om, hvad vi vilde gøre med dem, der læser til Eksamen og ved Indkaldelsen faar afbrudt deres Læsning. Derom kan jeg sige, at Forsvarsministerierne, som naturligt er, allerede har modtaget en lang Række Ansøgninger om Fritagelse for Indkaldelse eller Lempelser. Hvor langt man er naaet i Overvejelserne af, hvad der kan gøres, er jeg ude af Stand til at sige noget som helst om, da det ikke hører ind under mit Omraade. Men man har i alt Fald Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet i Forsvarsministerierne.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Lange) spurgte om Socialministeriets Standpunkt med Hensyn til Funktionærlovens § 6. Det ærede Medlem er jo ikke ukendt med, at Funktionærloven ikke paa et eneste Punkt indeholder nogen Bemyndigelse for Socialministeriet til at fortolke Loven. Socialministeriet har derfor heller ikke paa noget Punkt givet nogen Fortolkning af Funktionærloven. Der er efter Lovens Ordlyd ingen Tvivl om, at hvor der er Tale om de almindelige Kantonnementsøvelser, kommer Funktionærlovens § 6 til Anvendelse, saa at Funktionærerne skal have fuld Løn og Ret til Genantagelse, naar de kommer ud af Tjenesten. Jeg har til et Blad sagt, at efter min Opfattelse var det, der her var Tale om, ogsaa en saadan kortere Indkaldelse, ved hvilken de paagældende formentlig maatte komme ind under Funktionærlovens § 6, men dermed er det jo ikke givet, at Domstolene vil indtage samme Standpunkt. Det maa blive Domstolenes Sag at træffe Afgørelsen her. Funktionærloven er for en meget stor Dels Vedkommende bygget op paa Retsafgørelser, som er truffet i Tidens Løb, og der er ogsaa allerede, siden Funktionærloven traadte i Kraft, paa en Række Omraader truffet Afgørelser til Fortolkning af den. Det er derfor min Opfattelse, at Socialministeriet ikke uden videre kan give en afgørende Fortolkning af Lovens § 6, men maa henvise til en Domstolsafgørelse, noget, som formentlig alligevel vilde blive det endelige Resultat. Ministeriet ønsker ikke at afgive en, skal vi sige, ensidig Udtalelse, som kunde fremkalde et Nederlag for Ministeriet ved Domstolene, rent bortset fra, at det ogsaa vilde betyde, at Sagens Afgørelse blev trukket i Lang-